

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoPr/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312211504
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8312211504.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci navrhovateľa Mgr. T. Q., bytom Q. XX, O., právne zastúpený JUDr. Jánom Husárom, advokátom, Štefánikova 17, Humenné, proti odporcovi Súkromné gymnázium v Q., B. XXXX/X, Q., IČO: 42 074 487, právne zastúpené advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Gula, s.r.o., Hlavná 29, Prešov, o zaplatenie 1.930,96 Eur istiny s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 17C/530/2012-112 zo dňa 26.09.2014 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku o uplatnení nároku na zaplatenie sumy 1837,34 Eur z titulu funkčného príplatku.

V prevyšujúcej zamietavej časti, vo výroku o trovách konania zrušuje rozsudok a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia 1.930,96 Eur istiny s prísl. zamietol. Uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 115,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.202,43 Eur k rukám právneho zástupcu odporcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení poukázal na dôvody návrhu na začatie konania, stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazoch, výsluch svedkyne Ing. F. C., obsah spisu Okresného súdu Humenné, sp. zn. 5CPr 1/2012 týkajúci sa určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ktoré konanie právoplatne skončilo vydaním uznesenia, č.k. 5CPr 1/2012 - 35 zo dňa 07.08.2012 zastavením konania z dôvodu späťvzatia návrhu navrhovateľom v celom rozsahu postupom podľa § 96 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že pracovný pomer navrhovateľa u odporcu bol založený pracovnou zmluvou uzavretou dňa 05.09.2011 s nástupom od 06.09.2011 a druhom práce ako učiteľ všeobecno-vzdelávacích predmetov na gymnáziu. Navrhovateľ vyučoval predmety telesnú výchovu a biológiu s pracovným úväzkom 16 hodín týždenne. Navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady mzdy z titulu funkčného príplatku za funkciu riaditeľa u odporcu v trvaní 6 mesiacov, podľa ustanovenia § 5 ods. 8,9 zákona č. 552/2003 Z.z., a to za obdobie od 10.10.2011 do 10.04.2012 vypočítaný ako príplatok za riadenie školy z funkčného platu navrhovateľa, ktorý predstavoval za mesiac október 2011 sumu 190,83 Eur, za mesiac november 2011 sumu 295,80 Eur, za mesiac december 2011 sumu 295,80 Eur, za mesiac január 2012 sumu 317,50 Eur, za mesiac február 2012 sumu 317,50 Eur, za mesiac marec 2012 sumu 317,50 Eur, za mesiac apríl 2012 sumu 102,41 Eur. V konaní namietal, že po jeho

vymenovaní do funkcie riaditeľa mu odporca písomne nevyhotovil zmenu pracovnej zmluvy ani nový platobný výmer. Zároveň mu odporca nevyplatil 55 % nároku na stravné za 62 dní, čo predstavuje dlh na stravnom vo výške 93,62 Eur, ktorý si uplatňoval v konaní. Na základe poverenia do funkcie zo dňa 07.10.2011 bol navrhovateľ poverený vedením odporcu s účinnosťou od 10.10.2011. Z pracovnej zmluvy zo dňa 05.09.2011 vyplynulo, že navrhovateľ u odporcu bol prijatý do pracovného pomeru ako učiteľ všeobecnovzdelávacích predmetov. Súčasťou zmluvy bola i pracovná náplň a funkčný plat, iné dodatky či zmeny v pracovnej zmluve priložené neboli. Listom zo dňa 30.09.2011 bola poverená vedením Súkromného gymnázia, B. XXXX/X, v Q., Ing. F. C. s účinnosťou od 01.10.2011. Z čestného vyhlásenia Ing. F. C. vyplýva, že dňa 07.10.2011 ústne oznámila, že aj naďalej je poverená funkciou riaditeľky školy do vymenovania nového riaditeľa. Navrhovateľ toto ústne oznámenie prijal a poznamenal, že to berie na vedomie s tým, že jeho poverenie vydané zriaďovateľom sa stalo neplatné a stráca platnosť.

Následne súd citoval ustanovenia § 43 ods. 1, 2, § 38 ods. 1, § 118 ods. 2 Zákonníka práce, ďalej ustanovenie § 2 písm. a), § 13 ods. 1 písm. a), § 33 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, ďalej ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a), c), ods. 4, ods. 7, § 8 ods. 1, 2, 3 zákona č. 553/2003 Z.z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a uviedol, že návrh navrhovateľa zamietol, lebo ani po vykonanom dokazovaní a jeho ukončení neunesol navrhovateľ dôkazné bremeno. Súd považoval za preukázané, že navrhovateľ funkciu riaditeľa školy nikdy reálne nevykonával. Dňa 07.10.2011 bolo vydané poverenie do funkcie, avšak v tom čase bola poverená vedením odporcu už iná osoba, a to Ing. F. C., ktorá bola poverená na základe poverenia zo dňa 30.09.2011 s účinnosťou od 01.10.2011, pričom platnosť poverenia mala skončiť písomným rozhodnutím zriaďovateľa alebo dňom vymenovania do funkcie nového riaditeľa po úspešnom vykonaní výberového konania. O tejto skutočnosti bol navrhovateľ informovaný a nemal námietky. Zároveň súd považoval za preukázané, že s navrhovateľom bola uzatvorená iba pracovná zmluva na druh práce učiteľ všeobecnovzdelávacích predmetov a tejto funkcii zodpovedal popis činností a funkčný plat.

Súd nemal za preukázané, že by po poverení do funkcie riaditeľa odporcu došlo k písomnému oznámeniu o zmene funkčného platu v súlade s ustanovením § 4 ods. 7 zákona č. 553/2003 Z.z.. Taktiež navrhovateľ nikdy nemal priznaný príplatok za riadenie, ktorý vedúcemu zamestnancovi patrí a ktorým mal zastávať funkciu riaditeľa gymnázia. V období od 20.02.2012 do 30.06.2012 bol navrhovateľ práceneschopný a za toto obdobie navrhovateľ nemá nárok na mzdu, nakoľko mu podľa zákona o sociálnom poistení bolo vyplácané nemocenské z nemocenského poistenia. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal príplatku za riadenie i za mesiac február 2012, marec 2012 a čiastočne i za mesiac apríl 2012, pričom za toto obdobie mu nevznikol nárok na mzdu, nakoľko bol práceneschopný. Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že navrhovateľ nevykonával žiadne úlohy, ktoré by z funkcie riaditeľa vyplývali, či už navonok alebo vnútra školy, a preto návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že odporcovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z iných trov vo výške 115, 50 Eur a náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 1.202,43 Eur, ktorú náhradu špecifikoval, k zaplateniu ktorej zaviazal navrhovateľa, ktorý v konaní úspešný nebol.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie navrhovateľ. Namietal vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie, nedostatočne zistený skutkový stav veci, nesprávne skutkové zistenia vrátane nesprávneho právneho posúdenia. Odôvodnenie rozhodnutia v časti na strane 7 považoval za zmätočné. Nesúhlasil so záverom súdu a vyhodnotením dôkazov, že súd považoval za preukázané, že navrhovateľ nikdy funkciu riaditeľa ani úlohy z toho plynúce nevykonával, lebo vykonávaním funkcie riaditeľa bola poverená Ing. F. C. na základe poverenia zo dňa 30.09.2011 s účinnosťou od 01.10.2011. Poukázal na výpoveď vypočutej svedkyne Ing. F. C., ktorá uviedla, že reálne funkciu riaditeľa školy nikdy nevykonávala, lebo nikdy nevedla žiadnu poradu, nič nepodpisovala, taktiež nedostávala žiadne pokyny. Jej predložené čestné vyhlásenie považoval za zlú výpoveď. Zdôraznil, že nemala kvalifikačné predpoklady, ako aj, že si musela byť vedomá skutočnosti, že nemôže zabezpečiť riadny chod školy, pretože nespĺňa kvalifikačné predpoklady. Namietal, že súd nevy počul zriaďovateľa školy Mgr. V. Q. v pracovnoprávnom vzťahu v postavení zamestnávateľa. Spochybnil doručovanie písomností zo dňa 22.01.2012 s platnosťou od 10.10.2011, ktorá mu nebola zasielaná na správnu adresu. Trval na tom, že bolo povinnosťou zriaďovateľa školy priznať mu príplatok za riadenie po jeho poverení do funkcie riaditeľa školy, ako aj vyhotoviť písomne zmenu pracovnej zmluvy. Namietal, že

súd sa v odôvodnení rozhodnutia vôbec nezaoberal uplatneným nárokom na stravné za 62 dní. Navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie a vec vrátiť súdu prvého stupňa.

Právny zástupca odporcu sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadeným termínom verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj na internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 1,3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa bolo z časti dôvodné.

Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ako aj zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci odvolací súd zistil, že vo vzťahu k uplatnenému funkčnému príplatku za funkciu riaditeľa v sume 1.837,34 Eur navrhovateľom, súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. V tejto časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu navrhovateľa uvádza, že namietané nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým by súd prvého stupňa dospel nesprávnym vyhodnotením dôkazov, ako aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu, nebolo dôvodné. Na základe vykonaného dokazovania predĺžených a označených dôkazov účastníkmi konania, súd prvého stupňa vyhodnotil dôkazy jednotlivo, v ich vzájomnej súvislosti, v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, vyplývajúcou z ustanovenia § 132 Občianskeho súdneho poriadku, na základe čoho dospel k správnym skutkovým zisteniam, ako aj správne právne vec posúdil.

V sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu im z ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t.j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania ním tvrdených skutočností. Nespĺnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena. Na túto skutočnosť súd prvého stupňa správne poukázal, lebo v konaní navrhovateľ nepreukázal, že by bol poverený funkciou riaditeľa školy v období od 10.10.2011 do 10.04.2012. Práve naopak, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že poverením funkcie riaditeľa školy bola písomne poverená Ing. C. od 01.10.2011 (č.l. 44 spisu). O tejto skutočnosti mal navrhovateľ vedomosť. Vierohodnosti čestného vyhlásenia spísaného svedkyňou Ing. C. (v spise na č.l. 46) ohľadne oznámenia tejto skutočnosti navrhovateľovi, súd prvého stupňa správne posúdil. Ing. C. bola riadne písomne poverená vedením školy, a preto obsah jej čestného vyhlásenia nevzbudzuje pochybnosti o vierohodnosti.

K hodnoteniu dôkazov súdom odvolací súd poukazuje na to, že hodnotenie dôkazov je vždy vecou súdu. Nie je porušením práva účastníka na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky ani práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, iné hodnotenie dôkazov ako podľa názoru účastníka, ktorý dôkaz vykonať. Ani nevypočutie zriaďovateľa školy Mgr. V. Q. nemalo za následok nesprávne skutkové zistenia. Z predložených listinných dôkazov, najmä písomného poverenia pre vykonávanie funkcie riaditeľa školy určeného Ing. C. bolo vyvrátené tvrdenie navrhovateľa, že touto funkciou bol dočasne poverený on. Je nelogické, aby poverením funkcie riaditeľa školy boli poverení dvaja zamestnanci. Namietanie nedostatočných kvalifikačných predpokladov pre výkon funkcie riaditeľa školy vo vzťahu k Ing. C. bolo irelevantné z dôvodu, že súd v sporovom konaní je viazaný predmetom uplatneného nároku. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že vo vzťahu k uplatnenej náhrade z titulu funkčného platu riaditeľa vo výške 1.837,34Eur, navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno.

Namietanú skutočnosť týkajúcu sa doručovania oznámenia o udelení poverenia s časovým oneskorením a na inú adresu bydliska navrhovateľa, odvolací súd nepovažoval za právne významné s prihliadnutím k tomu, že oficiálne bola poverená na základe poverenia výkonom funkcie riaditeľa školy Ing. C., a to s účinnosťou od 01.10.2011, ktorá skutočnosť bola nesporná, o čom mal navrhovateľ vedomosť vzhľadom na jeho tvrdené skutočnosti v konaní pred súdom prvého stupňa.

Z tohto dôvodu odvolací súd nepovažoval odvolanie navrhovateľa vo vzťahu k uplatnenému nároku na doplatenie funkčného príplatku za funkciu riaditeľa vo výške 1.837,34 Eur za dôvodné, a preto napadnutý

rozsudok vo výroku o uplatnenú sumu 1.837,34 Eur z titulu funkčného príplatku, potvrdil ako vecne správny v súlade s ustanovením § 219 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Za dôvodné z časti považoval odvolací súd odvolanie vo vzťahu uplatnenému stravnému za 62 dní vo výške 93,62 Eur a to z dôvodu, že k tomuto uplatnenému nároku súd prvého stupňa neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, skutkové zistenia vrátane právneho posúdenia. Len všeobecné zamietnutie návrhu v celom rozsahu nemožno považovať za náležité odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré má byť jasné, zrozumiteľné a najmä preskúmateľné. Z tohto dôvodu odvolací súd v prevyšujúcej zamietavej časti ohľadne uplatneného stravného a v súvisiacom výroku o trovách konania, zrušil napadnutý rozsudok postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Je ním nielen procesný postup súdu, ale aj jeho rozhodnutie, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť svoje práva.

V ďalšom konaní je úlohou súdu prvého stupňa zaoberať sa uplatneným nárokom na stravné za 62 dní vo výške 93,62 Eur navrhovateľom a po vykonanom dokazovaní následne vo veci samej rozhodnúť. Odvolací súd poukazuje na to, že rozhodnutie vo veci samej musí spĺňať náležitosti odôvodnenia vyplývajúce z ustanovenia § 157 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku, lebo náležité zdôvodnenie rozhodnutia súdu je súčasťou práva účastníka na súdnu ochranu zaručeného ústavou, vrátane práv na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa § 224 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Vzhľadom na zrušenie napadnutého rozhodnutia z časti, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok aj vo výroku o trovách konania ako súvisiacom výroku, o ktorých opätovne rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí vo veci samej, vrátane náhrady trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.